

سالکان سیل ایمان و پیروان حضرت یزدان در سرزمین مقدس ایران ملاحظه فرمایند

نظم دنیا مختل و تشنجات شدیدۀ عدیده ارکان عالم انسانی را متزلزل ساخته است. شرایط روز به روز به وخامت بیشتر می‌گراید، پریشانی و وحشت عالمیان را فراگرفته و آلام و مشکلات قاطبۀ مردم به مراتب افزایش یافته است. نیروهای مخرب مادّی‌گرایی بر شرق و غرب غلبه کرده، از طرفی مردابی از بی‌عدالتی و تبعیض به وجود آورده که بال و پر جامعه بشری را آلوده و از توان انداخته است و از طرف دیگر، روح انسانی را که برای عروج به عوالم ربّانی خلق شده در چنگال ظلمت خودکامگی و طمع اسیر و از فیض نور سراج دین حقیقی محروم ساخته است. معضلات و مسائل جهان که در عرصه‌های سیاسی، اقتصادی، اجتماعی و محیط زیست به وضوح مشهود است، آینده بشر را در معرض مخاطراتی جدّی و گریزناپذیر قرار می‌دهد، ولی سران ارض هنوز به علل اصلی آن پی نبرده‌اند، از چاره‌اش عاجزند و از عواقبش هراسان. اوضاع عالم یادآور این بیان مبارک حضرت عبدالبهاء است که می‌فرمایند "روز به روز هرج و مرج در دنیا در ازدیاد است عاقبت به درجه‌ئی رسد که بنیۀ انسانی را تحمّل نماند آن وقت انتباه رخ دهد." احبّای ایران که از بدو طلوع صبح هدایت در آن اقلیم مبارک به ردای ایمان مزین بوده‌اند البتّه به نصایح و اندازات صریحۀ جمال قدم واقفند، بینش ملهم از تعالیم آن حضرت را کسب نموده‌اند، هم از دلایل عمیق این بحران‌ها مطلعند و هم با هدایات حضرتش آشنا.

از جمله بزرگ‌ترین مشکلاتی که گریبانگیر جمع کثیری از مردم جهان گردیده وضع نابسامان اقتصادی است. فقدان ضوابط لازم برای تضمین رعایت عدل و انصاف در توزیع منصفانه ثروت به اشاعۀ بی‌کاری و فقر منجر گشته، به حدّی که حتّی تأمین مایحتاج ضروری و روزمرۀ زندگانی را برای قشر بزرگی از مردم دنیا دشوار ساخته است. عواقب شکاف عمیق بین فقیر و غنی، چه در درون کشورها و چه در بین ملل، قابل وصف نیست. در این میان، شما بندگان دیرین و باوفای جمال مبین علاوه بر اینکه مانند همگان پیامدها و سختی‌های ناشی از وضعیّت بی‌ثبات کنونی جهان را متحمّلید، در طیّ سالیان متمادی در معرض تضییقات بی‌امان و مظالم فراوان نیز بوده‌اید. این تضییقات و مظالم به منظور تضعیف جامعه بهائیان ایران و از جمله فرسودن بنیۀ اقتصادی آن به صورتی منظم و برنامه‌ریزی شده اعمال گشته و می‌گردد.

حدود یک سال پس از دستگیری و مسجونیت اعضای محترم هیئت سابق یاران، در پیام مورخ ۷ شهرآلنور ۱۶۶ بدیع خطاب به احبای عزیز جمال اقدس ابھی در کشور مقدس ایران یادآور شدیم که مراقبت از افراد و خانواده‌هایی که علیرغم تلاش شرافت‌مندانه خود به حمایت مالی احتیاج دارند از جمله وظایف مقدس و ضروری اهل بهاء است و از آن برگزیدگان جمال کبریا خواستیم که در این راه معاضد و مساعد یکدیگر باشند. آنچه در طی سالیان بعد، جامعه بهائی ایران در پاسخ به این ندا به منصفه ظهور رسانده حقیقتاً محیر العقول است. علیرغم فقدان مؤسسات بهائی و با وجود بی‌عدالتی‌های بی‌شمار و محدودیت امکانات، افراد و جامعه توانستند با پشتکار و فداکاری و با عشقی خلل‌ناپذیر و خلاقیتی بی‌نظیر برای رفع احتیاجات مبرم و اعانت یکدیگر بیش از پیش قیام نمایند. با تمسک به حکم مشورت که راهگشای جوامع بشری و حلال مشکلات عدیده است و با تأمل و تعمق در رویکردهای مختلف آن، شما بندگان آستان کبریا به تقویت فرهنگ حمایت متقابل در جامعه کمر بستید و تا حد امکان در کمک به رفع مشکلات شغلی، نگهداری از سالمندان و رسیدگی به ملهوفین از یک سو و فراهم کردن تسهیلات مختلف برای کارآموزی، اشتغال، تشکیل خانواده و ادامه تحصیلات عالیّه جوانان از سوی دیگر کوشا گشتید. آنچه سبب شرف و تمجید بیش از پیش این مشتاقان گشته آن است که حتی در این شرایط دشوار به امور جامعه خود اکتفا ننموده، در مواردی متعدد و از طرقی متفاوت، با همتی والا و قلبی پاک و نیتی خالص حتی المقدور به یاری همسایگان و سایر هموطنان نیازمند خود نیز برخاستید و با اقدامات خویش مصداق بیان مبارک حضرت بهاء‌الله در لوح حکمت گشتید که می‌فرمایند "لا تقتصروا الامور علی منافعکم الشخصیة". البته تحمّل مشکلات و صدمات وارده بسیار صعب است و در مواردی حتی طاقت فرسا، ولی از دستاوردهای درخشان جامعه بهائی ایران در این سالیان می‌توان از همبستگی عمیق‌تر پیروان جمال قدم، همراهی بیشتر با یکدیگر و بروز ابعاد جدیدی از تعاون اجتماعی و شکوفایی ابتکار عمل نام برد. این جمع اطمینان دارد که آیندگان با اعجاب و تحسین به اقدامات و تجربیات شما در این دوران خواهند نگرست.

دوستان عزیز، رسالت مقدسی که جمال اقدس ابھی بر دوش اعضای جامعه ممتحن شما گذارده‌اند البته به همبستگی جامعه و معاضدت و مساعدت اقتصادی محدود نمی‌گردد. در این ایام که یأس و ترس، عالمیان را از شش جهت احاطه نموده و سبب قطع امید بخصوص در بین نسل جوان گشته، الحمد لله شما عزیزان مظهر دلگرمی و اطمینان برای اهل امکانید و در حلقه هموطنان و اطرافیان خود چون چراغی تابان، آیت مهر و الفتید و در هر جمعی نماد تحمّل و حسن نیت، با الهام از تعالیم جمال قدم در گفتمان‌های سازنده اجتماعی مشارکت می‌نمایید و هموطنان خویش را یاری می‌دهید تا به پیشی فراسوی مشکلات کنونی نائل آیند، به پرورش قابلیت و استعداد‌های لازم برای پیشبرد مادی و معنوی اجتماع خود بپردازند، و با اطمینان و امیدواری در ساختن جامعه‌ای پویا و مترقی گام بردارند.

البته ادای چنین رسالتی ممکن نیست مگر به قوّه محبّت الله و ایمان راسخ به تحقّق نوایای الهی در خصوص آینده درخشان ایران و ایرانیان. شمع ضعیف را بادی خاموش نماید ولی شعله عشق و ایمانی را که در قلوب آن عزیزان مشتعل است تندباد تضییقات سبب اشتعال بیشتر گردد و نور و حرارت شدیدتر. الحمد لله موفق به عبودیت آستان مقدّسش گشته‌اید و قدم در جای اقدام اسلاف قهرمان خویش می‌گذارید ولی ملاحظه نمایید که در سنوات اولیّه امر مبارک آن سالکان سبیل الهی چه بسا موفق به مشاهده تأثیرات و نتایج فداکاری‌های خود با دیده عنصری نگشتند اما شما امروز شاهد تقلیب جمعی در مملکت خویش می‌باشید و رفع شبهات و سوء تفاهمات تاریخی را در مورد امر مبارک در بین بسیاری از هموطنان خود به وضوح و به رأی العین مشاهده می‌نمایید.

پس ای یاران حضرت رحمان، در این ایام پرافتتان این فرموده مولای مهربان را به صفحه دل و جان بسپارید که می‌فرمایند "هر که به ملکوت الله پیوست در صون حمایت حضرت بهاءالله است حوادث عالم مادی چه خوب چه بد مثل امواج دریاست در مرور است بقایی ندارد و سزاوار اهمّیت نه ... اهل ملکوت سرورشان از فیوضات الهیه است و امیدشان به فضل نامتناهی الهی. به فیض ملکوت خوشنودند و به الطاف ربّ الجنود مشعوف و مسرور در آتش بلا و مصائب تر و تازه‌اند و در طوفان مشقّت و حوادث راحت و در نهایت آسایش زیرا تکیه به کوهی عظیم دارند و آرامگاه در کشتی از زبر حدید."

این مشتاقان هر بار که به اعتاب مقدّسه علیا مشرف می‌شوند برای آن باسلان برازنده میدان استقامت و وفا از حضرت کبریا با نهایت تضرّع استدعا می‌نمایند که تأییدات و امداداتش هر دم شامل فرد فرد شما عزیزان گردد تا در امور زندگی و در تحقّق بخشیدن به اهداف روحانی خویش بیش از پیش موفق و مؤید گردید.

سبیل الصلح اعظم